

Cinstită-i noaptea care-i răcorește
Pe nobilii trufași la scăfârlie,
Și-n cinstea ei vă fac o profeție :
Când popii scot panglici pe nas,
Și cârciumarii vinu-l strică ;
Când croitorii n-au chembrică
Să facă lorzilor obraz :
Când fetele nu știu de frică
Și fac vrăji noaptea la pârleaz ;
Când tot ce-i drept, în strâmb se schimbă
Și-i plină țara de datornici ;
Când cei cu otrăvită limbă
La-nalte cinuri toți sunt spornici ;
Când ni s-au boierit pungașii
Și umplu strada cămătarii ;
Și când se plâng enoriașii
Că târfele sfîțesc altare ;
Păi, Albioane prea-nălțate,
Se uită lumea să te vadă,
Tu, cel mai frunte-ntre regate,
Cât te mai lași călcat pe coadă ?
Proorocirea asta are s-o facă, odată și-odată, Merlin,
numai că eu n-am să apuc timpul să-l aud și pe el.